

den og nedrivning af sådanne bygninger samt køb og salg af arealer til brug for kirken eller kirkegården tænkes den nye formulering af bemyndigelsen i lov om folkekirkens økonomi § 21, stk. 3, anvendt til at flytte godkendelseskompetencen fra stiftsøvrigheden til provstiudvalget.

Stiftsøvrighederne peger i høringssvarene generelt på, at menighedsrådets beslutninger om arealer og bygninger uden for kirkegårdsdiget til brug for kirken eller kirkegården fortsat bør godkendes af stiftsøvrigheden. Der henvises her særligt til, at der er tale om bygninger i kirkens nære omgivelser, og at disse som en del af kulturarven bør sikres på en særlig måde. Samtidig peges der på behovet for fortsat faglig rådgivning. Tilsvarende synspunkter nævnes af to kgl. bygningsinspektører og af kirkegårdskonsulenterne.

Danmarks Provsteforening peger i sit høringssvar særligt på behovet for fortsat faglig rådgivning.

Kulturarvsstyrelsen og Nationalmuseet har ikke bemærkninger til, at godkendelseskompetencen flyttes til provstiudvalget.

For så vidt angår spørgsmålet om faglig rådgivning henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 1.3.2.4. Faglig bistand fra konsulenter.

I relation til sikring af kirkens nære omgivelser bemærkes særligt, at menighedsrådet i dag har ansvaret for kirken, kirkegården og andre bygninger, som ejes af kirken. Menighedsrådene har gennem årene vist, at de varetager opgaven med at forvalte disse bygninger med meget stor ansvarlighed, hvilket medfører, at folkekirkens bygninger er i en meget fin vedligeholdelsesmæssig stand. Menighedsrådene har endvidere gennem tiden udvist stor respekt for kirkernes nære omgivelser. At menighedsrådets beslutninger vedrørende bygninger og arealer udenfor kirkegårdsdiget til brug for kirken eller kirkegården i fremtiden alene skal godkendes af provstiudvalget, forventes ikke at ændre på menighedsrådets respekt og ansvarlighed i forhold til at sikre, at disse bygninger indgår i et naturligt samspil med kirkebygningen.

Vedrørende *oversigtens pkt. 9 (frigivelse af fremtidige præsteembedekapitaler fra salg af præstegårdsbrug)* bemærkes, at disse kapitaler i dag, jf. bekendtgørelse nr. 16 af 9. januar 2002 § 4, indbetales til forvaltning blandt stiftsmidlerne.

Kapitalen kan med stiftsøvrighedens godkendelse udbetales til vedkommende kirkekasse i forbindelse med vedkommende præsteembedes erhvervelse eller istandsættelse af anden fast ejendom. Endvidere kan stiftsøvrigheden godkende, at kapitalen udbetales til dækning af andre udgifter, som har relation til indbe-

talingen af salgssummen. Kirkeministeriet kan tillade at kapitalen udbetales til andre formål.

Praksis vedrørende udbetaling til andre formål har hidtil været meget restriktiv.

Den nye formulering af bemyndigelsen i lov om folkekirkens økonomi § 21, stk. 3, tænkes anvendt til at ændre reglerne om frigivelse af fremtidige kapitaler fra salg af præstegårdsbrug. Det forventes således, at bemyndigelsen vil blive anvendt til, at kompetencen til at godkende frigivelsen flyttes fra Kirkeministeriet/stiftsøvrigheden til provstiudvalget, og således at provstiudvalget kan godkende frigivelse til særskilte arbejder vedrørende kirken eller præsteembedet. Provstiudvalget vil derimod ikke kunne godkende, at kapitalen frigives til drift.

Beslutningen om at sælge præstegårdsbruget træffes som nævnt ved omtalen af oversigtens pkt. 1 af menighedsrådet, der ved dette salg mister en – måske beskeden – indtægtskilde. At menighedsrådet i samspil med provstiudvalget får øget mulighed for at bruge salgssummen til arbejder både ved kirken og ved præsteembedet, vil kunne motivere menighedsrådet til at afhænde urentable præstegårdsbrug.

For så vidt angår Forenklingssudvalgets anbefalinger i relation til forvaltning af fast ejendom og kapitaler, svarer dette lovforslag til L 11, der blev fremsat af den daværende kirkeminister Johannes Lebech i oktober 2001. (Folketingssamlingen 2001/02, 1. samling – Fremsat skriftligt 3. oktober 2001, Till. A 45; lovforslag som fremsat Till. A 35; 1. behandling 24. oktober 2001, FF 599).

Til § 2

Til nr. 1 – 2.

Kontaktpersonen er den person, der i det daglige varetager menighedsrådets arbejdsgiverfunktioner. Dette betyder, at kontaktpersonen blandt andet skal sørge for at skabe et godt samarbejde mellem menighedsrådet og medarbejderne, mellem medarbejderne indbyrdes samt mellem præsten, menighedsrådet og medarbejderne. Kontaktpersonen udfører derfor en lang række funktioner på vegne af menighedsrådet, og kontaktpersonen skal gennem sit arbejde medvirke til at sikre, at folkekirkens arbejdspladser er attraktive arbejdspladser.

Kontakten med kirkens og kirkegårdens medarbejdere må i et vist omfang foregå i dagtimerne, hvilket kan medføre ulemper for kontaktpersonen i forhold til dennes civile hverv. Det foreslås derfor, at det bliver muligt at tillægge kontaktpersonen et honorar for arbejdet.